

Les arts escèniques i visuals: noves maneres d'habitar el món

Coexistim en un món plurilingüe i multicultural, travessat per la tecnologia. Un món on els infants i joves fora de l'escola viuen una paradoxa: l'accés a un excés d'informació. Un món on els dispositius digitals ens mantenen actius en períodes de confinaments intermitents, i el pròleg de virus en les nostres vides ens regala una consciència global de la malaltia que assota el planeta. Per Laura Gisela Garcia Cassinelli, artista pedagoga i formadora de l'entitat santcugatenca Edbuilding.org

Com pot acompanyar l'educació aquest moment històric? Què podem fer perquè l'aprenentatge sigui diferent, que generi el desig d'aprendre en lloc de la desídia de mirar? Com es projecta aquest canvi en l'àmbit escolar? Farà un parell de mesos, el psicopedagog Francesco Tonucci, durant un seminari del Instituto Internacional de Planeamiento de la Educación (IIPE) de la Unesco, va plantejar que fa temps que el sistema educatiu estava en crisi i que aquesta situació mundial actual era una oportunitat única per a repensar l'escola i els instituts.

Llavors, si es planteja la necessitat de reduir els grups d'estudiants, de viure d'una altra manera, si es proclama la necessitat de despertar la creativitat per a innovar dins el treball, si l'autonomia i la generació de pensament lateral són més necessàries que mai; Què poden aportar les arts escèniques i visuals des de la transversalitat curricular? Com a artista pedagoga (figura que comencem a fer coneguda a Catalunya) sempre he pensat que les arts escèniques possibiliten un espai on poder treballar el concepte d'equip, on es potencien les individualitats a partir del vincle amb els altres, on l'aprenentatge es vivencia i es fa significatiu. Les arts escèniques ens permeten canalitzar emocions i desenvolupar estratègies professionals que ens capaciten per a moure'ns en un món en constant canvi. A més,

Foto: inezdelprado.com

“Les arts escèniques ens permeten canalitzar emocions i desenvolupar estratègies professionals que ens capaciten per a moure'ns en un món en constant canvi”

tenen la particularitat que vinculen fàcilment els diferents àmbits educatius, les dimensions i les competències demandades pel currícu-

lum que planteja la Generalitat, i proposen una experiència vivencial autònoma a l'alumnat durant els processos creatius.

Serà possible que dins d'aquesta “realitat disminuïda” segons el concepte de Fernández Savater, les Arts Escèniques (així amb majúscula) es converteixin en protagonistes de noves maneres d'habitar el món? Podran prendre'ns de les mans els dispositius digitals, les tan esmentades “noves tecnologies” per a inventar i descobrir les noves formes de vida que ens proposa un món diferent? Tinc la certesa, dins la incertesa, que sí. ■